

Медаль Давида Штермана с изображением А. Mickiewicza

Tak sprawił Stwórca, że 24 grudnia 1798 roku, w Wigilię Bożego Narodzenia, przyszedł na świat największy poeta Polski

Pytasz, za co Bóg trochę sławy mnie ozdobił
(urywek)

Pytasz, za co Bóg trochę sławy mnie ozdobił?
Za to, com myślił i chciał, nie za to, com zrobił!
Myśli i chęci jest to poezycja w świecie:
Wykwita i opada, jak kwiat, w jednym lecie.
Lecz uczynki, jak ziarna w głąb ziemi zaryte,
Aż na przyszły rok ziarna wydadzą obfite.
Przyjdzie czas, gdy błyszczące imiona
pogniją,
Z cichych ziaren wywite kłosa świat okryją.
Huk mija, musim minąć z blaskiem i gawędą.
Błogosławieni ci si, oni świat posiędą.
Niechże prawdę zrozumie, kto Chrystusa
słyszcy;
Kto pragnie ziemię posiąść, niechaj siedzi w
ciszy.

Arcy-Mistrz

Jest mistrz, co wszystkie duchy wziął do chóru
I wszystkie serca nastroił do wtóru,
Wszystkie żywioły naciągnął, jak struny,
A wodząc po nich wichry i pioruny,
Jedną pieśń śpiewa i gra od początku –
A świat dotychczas nie pojął jej wątku.

Mistrz, co malował na niebios błękitnie
I malowidła odbił na tle fali,
Kolosów wzory rzezał na gór szczytce,
I w głębi ziemi odlał je z metali –
A świat, przez tyle wieków, z dzieł tak wielu,
Nie pojął jednej myśli stwórcy.

Jest mistrz wymowy, co bożą potęgę
W niewielu słowach objawił przed ludem
I całą swoich myśli i dzieł księgę
Sam wytłumaczył głosem, czynem, cudem.
Dotąd mistrz nazbyt wielkim był dla świata –
Dziś świat nim gardzi, poznawszy w nim brata.

Sztukmistrz ziemski! Czym są twe obrazy,
Czym są twe rzeźby i twoje wyrazy?
A ty się skarżysz, że ktoś w braci tłumie
Twych myśli i mów i dzieł nie rozumie?
Spójrz na mistrza i cierp, Boży Synu,
Nieznany albo wzgardzony od gminu!

Adam Mickiewicz.

Utwory Mickiewicza już w latach 20-ych XIX stulecia były wydawane w Rosji po polsku i w przekładach rosyjskich. Były to „Świtez”, „Romantyczność”, „Sonety krymskie”. Od tamtych dawnych czasów i do dnia dzisiejszego poezje Mickiewicza są tłumaczone i wydawane w Rosji. W 1915 roku Akademia Petersburska wydała wykaz 362 tytułów. Natomiast w stulecie śmierci poety (1955 rok) Instytut Literatury Rosyjskiej (Puszkinskij dom) w ówczesnym Lenin-

Ты хочешь знать, за что Господь...
(отрывок)

Ты хочешь знать, за что Господь
мне дал крупицу
вдохновенья?
Не за свершённые дела, а лишь за мысли
и стремленья.
Они поэзией звучат, надеждой, светом
озаряют
И, словно вешние цветы, прощаясь,
лепестки роняют.
Не то свершённые дела... они, как зёрна,
вглубь зарыты.
Но время движется. И вот – колосьями
земля покрыта.
Угаснет множество имён. Какая горькая
утрата!
Но прошумит колосьев сонм, пророча
урожаи богатый.
Затихнет грохот, смолкнет гул, и эти громкие
беседы.
И краткие войдут в свой дом:
они Христом
благословенны.
И правду Господа поймут, и разнесут её по
свету.
Так будь же кроток, человек, последуй
мудрому завету.

Великий Мастер

Из вещей духов создал Мастер хор могучий,
Сердца настроил на волну своих созвучий,
Стихии властно натянул Он, будто струны.
И рвутся вихри из смычков, грозят перуны.
И в поднебесье льётся песнь – звучна на
диво,
Но до сих пор не уловить её мотива.

Зарёй на небе написал картину мира
И отразил её в пучинах гордых.
Вершины древних скал резбой покрыл Он,
И в рудниках узор в металл отлил Он твёрдо.
В веках трудился день за днём дерзаний
полон,
Но мир свершённого в веках так и не понял.

И снизошёл на землю Он, Великий Мастер,
И книга сути бытия явилась людям.
И разъяснил её Он смысл, как мудрый
пастырь,
И подвигом Своим предрёк, что путь к ней
труден.
И если в таинстве Своём Он был над миром,
Теперь, как с брата, мир сорвал с Него
порфиру.

О вы, земные мастера, себе ответьте,
В чём состоит смысл ваших дел на белом
свете?
Порой вы ропщете, скорбя, что вас не знают,
Что нимбом славы ваш удел не озаряют.
О Сыне Бога вспоминайте хоть порою.
Прискорбно, но и Он не признан был
толпою.

STRONA LITERACKA

gradzie opracował informator bibliograficzny „Adam Mickiewicz w wydaniach rosyjskich”, w którym są podane 947 tytułów przekładów utworów Mickiewicza wydanych w Rosji w latach 1825-1955. Twórczość polskiego wieszca służy i będzie służyła sprawie zbliżenia dwóch narodów słowiańskich, polskiego i rosyjskiego.

Zgodnie z tradycją naszej strony literackiej obok wierszy Adama Mickiewicza zamieszczamy świetne ich przekłady zrobione przez profesor Uniwersytetu Kaliningradzkiego Rożę Alimpijewą.

W. Wasiliew

Pielgrzym

U stóp moich kraina dostatków i kraszy,
Nad głową niebo jasne, obok piękne lice:
Dlaczegoż ślad ucieka serce w okolice
Dalekie i – niestety – jeszcze dalsze czasy?

Litwo! Piało mi wdzięczniej twe szumiące lasy.
Niż słowiki Bajdaru, Salhiry dziewice –
I weselszy deptałem twoje trzęsawice,
Niż rubinowe morwy, złote ananasy.

Tak daleki, tak różna wabi mię ponęta...
Dlaczegoż, rozlargniony, wzdycham bez ustanku
Do tej, którą kochałem w dni moich poranku?

Ona, w lubej dziedzinie, która mi odjęta,
Gdzie jej wszystko o wiernym powiada kochanku,
Depczą świeże me ślady, czyż o mnie pamięta?

Пилигрим

Вокруг меня богатство и краса:
Прекрасна неба синь, прекрасны лица.
Так отчего же сердце рвётся птицей
В те дали дальние, в те давние года?

Литва! леса шумящие твои
Нежней, чем соловьи Байдар, мой слух
ласкали,
И ноги радостнее мох трясин топтали,
Чем изумрудный шёлк чужой травы.

Чужая жизнь соблазнами полна...
Так отчего вздыхаю всё сильней
О той, что так любил в дни юности моей?

Она сейчас в краю, что отнят у меня.
Так топчет ли следы любви моей
Иль прошлому по-прежнему верна?

Pismo
sponsoruje
Fundacja POMOC
POLAKOM
NA WSCHODZIE